

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστών και πρώτον απαριθμούντες χρόνον
εβρέομεν και πάλιν στην γην των Παρθενώνων.

ΧΩρα κι' ένακόσα και δεκαεπτά,
κλή Ρωμηοσύνης αληθός σεπτά.

Γράμματα και συνδρομαί—δε' εβδείας πρόξυμι.
Συνδρομη γιά κάθε χρόνο—δ' κτώ φράγκα είναι μόνο.
Γιά τὰ ξένα δ'ως μέρη—δέκα φράγκα και' στο χέρι.

Είς γνάφωιν φέρομεν παντός εθμούσου τσελεπή
ὅτι παλούμεν σόματα « Ρωμηού » ἀνελλιπή
μέ την ἀνάλογον τιμήν, κι' ὅσως ἀν' ἔξω θέλει
δέν δά πληρήνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ὀκτώβριος, ἑγδέη κι' αἰκοστή,
εὐμάριαι τοῦ κόσμου θαυμαστή.

ΧΩρα και τετρακόσω σὺν ἄκτῳ,
μὲ κάνουνε πολλὰ ν' ἄγανακτῳ.

Περικλέτος, Φασουλῆς, γιὰ τοὺς τίους Βασιλεῖς

Φ.— Εἶδες λοιπόν, βρε Περικλή, μὲς' στ' ἄλλα ξαφνικὰ
και τὰ τηλεγραφήματα τὰ κρυπτογραφικὰ;

Π.— Τάδα...

Φ.— Δοικὸν τί λὲς και σύ;

Π.—

Τὶ θέλεις νὰ σοῦ πῶ,
τὰ διάβασα κι' ἐφάναξα πολλὰς φορὰς πῶϊ πῶϊ!

Φ.— Ξέρεις τὸν Φαλκενχάουζεν;

Π.—

Φ.— Τὸν Χίνδεμπουργ;

Π.—

Μήτε κι' αὐτὸν τὸν Γερμανῶν
τὸν Ἀρη.

Φ.— Δοικὸν ὁ Φαλκενχάουζεν κι' ὁ Χίνδεμπουργ ἐκείνης
εἶχαν μὲ τοὺς Σωτήρας μας μεγάλας διατάσεις,
οἱ δὲ Σωτήρες ἔκαναν ἐμπρός σ' αὐτοὺς μετάνοια,

φιλοῦσαν τὰ σπρούγγα των,
και μέσα' στὰ ρουθούνη των
ἐβαίγανε λιβάνια.

Πολλὰς φορὰς σοῦ μίλησα
πὼς ἦταν ἡ Βασιλισσα
μὴ Γερμανίς τελεία.

Και χάριν τῆς Ἀνάσης
ἴσως τόσας δράσεις
καὶ τόσα μεγαλεῖα.

Λένε πῶς ἦταν σωστό τῆς Γερμανίας ὄρεμμα
κι ἔβραζε πάντα μέσα τῆς τῶν Χοεντζίλλερν αἷμα,
κι ἦτο μονόη σκέψις τῆς, μόνη φρονιὴ καικόπος τῆς
ὁ Κάτσερ κι ὁ τόπος τῆς.

Κι ἔγω γι' αὐτὸ τὴν ἐπιανῶ... χθελιας φοραὶς ἀπολλά-
ποῦ φροντίζε Γερμανικὸ νὰ γίνῃ τὸ Παλάτι, [τη,
καὶ τέλος τὰ κατάφερε μὲ τὴν πολλὴν φροντίδα τῆς,
καὶ Γερμανίς Βασίλισσα τῆς Ρωμροσύνης ἦτον,
κι ὅσην ἀγάπην ἔστρεψε στὴν φυσικὴν πατρίδα τῆς
μαϊκάρι κι ὁ Σαίτηρες μας νάχανε στὴ δική των.

Ὅμως λένε καὶ σ' ἐκεῖνας
τῆς Ρωμραὶς τῆς Ἐμγκρινάις
πῶς ἐγύριζε τὴ ράχη
καὶ τῆς εἶχε στὸ στομάχι.

Καὶ καμπόσαις ἰδικαῖς μας ἐκ τῆς Αὐλικῆς ἀγέλης,
ποῦ μ' ἔκορθον ν' ἀλλάξουν φύλο καὶ νὰ γίνουνο, τι θέ-
λει,

Γερμανίδες ἢ Φραντζίσαι, μ' ἄλλα λόγια μεσοκουλάν-
τρες,
καὶ δὲν θέλουν νάναί μόνον Ἑλληνίδες προστυχάντιες.

Καὶ καμπόσαις ἰδικαῖς μας, ποῦ πεθαίνουσι γιὰ Παλάτι
καὶ πολὺ τῆς ἐκτιμῶ,
εἶχαν μέσα τοὺς καυμὸ
πῶς ἢ Γερμανίς μὲ τρόπο τοὺς ἐγύριζε τὴν πλάτη

Ἔκανε πολὺ καλὰ,
κι ἢ δικαῖς μας Ἐμγκρινάις
ἴδος του κάθε μέρο' γνοίναίς
καὶ παρὰ πᾶνα πολλὰ.

Καὶ δὲν ἔπαιε μὴ κι ἄλλη
Ἐμγκρινά μας μεγάλῃ
διαρκῶς ν' ἀγανακτῆ.

Καὶ νὰ λέη φανερά
τέτοια συμπεριφορὰ
πῶς δὲν ἦτον ἀνεκτὴ.

Καὶ γὰ νάβρουνε δουλειὰ
ἀρχίζαν κουτοσμπολιά,
κι ἔλεγαν ἢ Χοεντζίλλερν ὅτι θέλει τὰ δικά τῆς
κι ὅτι τάχει χαλασμένα καὶ μὲ τὰ πεθερικὰ τῆς.

Τέτοια ποῦ λές ἐγίνοντο στὴν ἀριστοκρασί,
ποῦ τᾶρες καὶ σύ,
δμωα; κι ἔγω στὴ θέσι τῆς ἀν ἤμουσι, παπαρδέλα,
βεβαίως θὰ τῆς ἐδιώχωνα μὲ μίαν μαναβέλα.

Οὐ μὴν ἀκούη, Περωλὴ, σὲ τοῦτη τὴν ἀντάρα
εἰχονταί μὲ λαχάρα
νὰ ξαναλθῶνε γήγηρα καὶ πρῶην καθεστῶτα,
κι ἢ Χοεντζίλλερν ἐν πομπῇ
στ' Ἀνάκτορα νὰ ξαναμῆ,
κι ὅς βλέπουσι μόνον τὰ οσπὰ τῆς Βασιλείσης; νῶτα.

Καὶ τῶρ ἀκούη, Περωλὴ, τῶν Παλατιῶν ἢ κρέμα
μὲ τόσην ἀφοσίωσιν ἐμπορὸς στὴν τάως σέφεται,
καὶ στρέφεται πρὸς τὴν Ἀθὴν δαικροῦρεκτον τοβλέμ-
[μα

κάθε τσανακογλύφτρας μας, κάθε τσανακογλύφτη.

Κε 2 ὁ Περιελὴς ἐπίσης περὶ τῆς Βασιλείσης

Π. — Κι ἔγω ποῦ λές διαβάσω
τὰ κρυπτογραφικὰ
τὰ καταπληκτικὰ.

Καὶ σίγους κατεβάζω
γιὰ τὰς παντοίας δράσεις
ἐκείνης τῆς Ἀνάσης.

Σὰν Γερμανίς οσσητή,
σὰν Γερμανίς οσσητή
φοροῦσε τὴν Κορθῶνα μας.

Κι ἔθαύμαζε κι ἐκείνη
μὲ τόση καλοσύνη
τὸν γέρο Παρθενάνα μας.

Κότταζε τὸ Παλάτι τῆς
καὶ τὸ νοικοκυριό,
ἀλλ' ἔρριχνε τὸ μάτι τῆς
καὶ μέσ' στὸ μαγειριό.

Ἐφροντίζε γιὰ πάστραις
καὶ γιὰ τοὺς Αὐλικούς,
ἐπὶ τῆς γλάστραις
καὶ τοὺς βασιλικούς.

Τὰ πάντα καθαρά,
σ' ἄλα προτομαστέρισα...
τέτοια νοικοκυρὰ
ὡς τὰρα δὲν ἐγνώρισα.

Ἐθαύμαζε σαταφίρους
ἡπλὰ στὸς οὐρανοὺς,
ἀλλὰ καὶ τοὺς μαγειροὺς
τοὺς ἦθελε σπανούς.

Μὲ μίαν λέξι μόνη
τοὺς ἐκοψε τὸν βῆχα,
καὶ σ' ἕνα μαρμιτόνι
δὲν εἶχε μείνει τριχὰ.